

כתב
העולם
הזה
התחפש
לגיבור
הסרט

וגרם
זעזוע
לצופות
שגילו
את הרוצח
יושב לידן

הייתי תפוז מכני

תקיפה
תגובות קהל היו שר-
נות: מצחוק — ועד
מבוכה והפתעה (למטה) כאשר הסתער
אלכס על חתיכה שיצאה מאולם הקולנוע.

שעשוע
אלכס הישראלי לא הצ
ליח להבהיל את המל
צרית סימונה, ואת האלמונית (למטה).

התפוזים, התפוזים
דמיון הכתב לכוכב, והתלבשות, הפכה אותו

כיצד, הדומה דמיון מפתיע לשח
קן מלקולם מקראול. זה ריווחו של
הכתב על הרפתקאתו החקלאית:
האורות באולם נדלקו. קמתי ממקומי.
הורדתי את משקפי השמש שהסתירו את
עיני המאופרת, וחבשתי את הכובע.
האשה שלשמאלי תקעה בי מבט מזועזע.
היא היתה עדיין תחת השפעתו של הסרט.
הרבצתי לעברה חיוך של אלכס. פיה נפער
לצעקה. אך היא הצליחה לעצור בעדה ב
רגע האחרון.
"אתה לא השחקן?" שאלה באנגלית,
מחייכת ונפתחת כאחד.
במקום תשובה, הנפתי את המקל. עתה,
נפלטה הצעקה מפיה.

מי הי תגובתו של אורח מן הישוב,
המגלה לפתע כי נפרץ קיר-המגן בין
הזוועות שראה זה עתה בסרט — לבין
המציאות? כי הרוצח הדמיוני שעל המסך
— הוא בעצם בשר-ודם, היושב לידו באר
לם הקולנוע, ומחפש את קורבנו הבא?
חוייה מצמררת זו עברה השבוע על
מבקרי — ובעיקר מבקרות — הסרט
התפוז המיכני בקולנוע פאר התל-אביבי,
כאשר גילו, בתום הסרט, כי אלכס, הגיבור
הסאדיסטי של הסרט, יושב באולם. מקלו
היה בידו, וכל האינסטינקטים החייתיים
שלו היו חרוטים בפרצופו האכזר.
התפוז המיכני מתוצרת הארץ
היה כתב, "העולם הזה" ריצ'רד

